

honom meddelas och så länge han pröfvas vara af understödet i behof, utaf brukskassans medel till Ulander utbetalas.

Stockholm den 12 April 1878.

På Utskottets vägnar:

J. J. EKMAN.

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli den 12 April 1878, kl. 3 e. m.

Memorial, med förslag till omröstningspropositioner i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut i åtskilliga delar af Banko-Utskottets Memorial N:o 12 angående ändringar i bankoreglementet och aflöningsstaten för Riksbanken.

Efter erhållen del af Kamrarnes beslut i anledning af Banko-Utskottets Memorial N:o 12 i fråga om ändringar i gällande bankoreglemente äfvensom i senast fastställda aflöningsstat för Riksbanken, får Utskottet, som funnit de af Kamrarne i åtskilliga delar af detta, Riksbankens förvaltning och utgifter rörande ärende fattade skiljaktiga beslut icke kunna sammanjemkas, härmed jemlikt 65 § Riksdagsordningen föreslå de omröstningspropositioner, hvartill berörda beslut funnits föranleda.

1:o. I femte punkten af förenämnda Memorial N:o 12 hade Banko-Utskottet på anförda skäl hemställt, att en af Herr J. A. Sjö väckt motion i fråga om utgifvande af riksbankssedlar å två kronor icke måtte af Riksdagen bifallas.

Detta Utskottets förslag är af Första Kammaren godkänt, hvar emot Andra Kammaren, med afslag å detsamma, bifallit ifrågavarande motion.

För denna frågas afgörande genom omröstning får Utskottet föreslå följande omröstningsproposition:

»Den, som godkänner Banko-Utskottets, af Första Kammaren bifallna hemställan, att den väckta motionen om utgifvande af riksbankssedlar å två kronor icke må af Riksdagen bifallas, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen beslutat, att Riksbanken skall från och med 1879 års ingång utgifva sedlar å två kronor till belopp af tre millioner kronor, samt uppdragit åt Banko-Utskottet att föreslå i följd deraf nödiga ändringar i gällande reglemente för Riksbankens styrelse och förvaltning».

2:o. Uti sjunde punkten af Utskottets ofvanberörda Memorial hade Utskottet hemställt, att fullmäktige i Riksbanken måtte berättigas såväl att bevilja Riksbankens gäldenärer förlängning i den föreskrifna tiden för betalande af deras skulder till Riksbanken, som ock att, der sådant anstånd beviljats, vidtaga de åtgärder och lemna de medgifvanden, som kunde befinnas nödiga för förvaltning och utredning af gäldenärens bo annorlunda än genom detsammas afträdande till konkurs, dock under förutsättning att någon eftergift af Riksbankens fordran till kapital eller ränta dervid icke finge ega rum, hvarjemte Utskottet föreslagit i följd deraf erforderlig ändring i 49 § af reglementet för Riksbankens styrelse och förvaltning.

Utskottets omförmälda framställning är af Första Kammaren bifallen, hvaremot Andra Kammaren funnit sig icke böra i vidsträcktare mån godkänna Utskottets förslag, än att, i enlighet med en vid Utskottets Memorial fogad reservation, från Utskottet till bankofullmäktige öfverflytta den rättighet, Utskottet enligt sin instruktion har

att medgifva Riksbankens gäldenärer anstånd med betalningen af deras skulder till Riksbanken, samt antagit det af reservanten i sådant hänseende afgifna förslag till förändrad lydelse af nyss berörda 49 § i banko-reglementet.

Till följd häraf får Utskottet för frågans afgörande genom omröstning föreslå följande voteringsproposition:

»Den som, med bifall till Banko-Utskottets af Första Kammaren biträdda framställning, vill att § 49 i gällande reglemente för Riksbankens styrelse och förvaltning skall erhålla följande förändrade lydelse:

Mom. 1. Fullmäktige berättigas att, efter noggrann pröfning af omständigheterna i hvarje särskildt fall, såväl bevilja Riksbankens gäldenärer förlängning i den föreskrifna tiden för betalande af deras skulder till Riksbanken, som ock, der sådant anstånd beviljats, vidtaga de åtgärder och lemna de medgifvanden, som kunna befinnas nödiga för förvaltning och utredning af gäldenärens bo annorlunda än genom det-sammas afträdande till konkurs, dock att någon eftergift af Riksbankens fordran till kapital eller ränta dervid icke får ega rum.

Mom. 2. Likaledes berättigas fullmäktige att, der efter noggrann pröfning skäligt finnes, bevilja de Riksbankens gäldenärer, som sin egendom till konkurs afträdt, ackord vid liqviden af deras skulder till Riksbanken.

Mom. 3. I annat än det i näst föregående mom. 2 omförmälda fall må fullmäktige icke efterskänka något af hvad enligt gifna föreskrifter och gällande författningar bör erläggas, utan skola alla frågor om eftergift underställas näst blifvande Banko-Utskott till afgörande i den ordning, instruktionen för detta Utskott stadgar.

Mom. 4. Fullmäktige ega» o. s. v. lika med nuvarande mom. 2, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen beslutat, att förberörda § 49 i banko-reglementet skall erhålla denna lydelse:

»Mom. 1. Fullmäktige berättigas att, efter noggrann pröfning af omständigheterna i hvarje särskildt fall, såväl lemna Riksbankens gäldenärer förlängning i den föreskrifna tiden för betalande af deras skulder till Riksbanken, som ock bevilja de Riksbankens gäldenärer, hvilka till borgenärens förnöjande sin egendom afträdt, ackord vid liqviden af deras

skulder till Riksbanken. I annat än sist omnämnda fall må fullmäktige deremot icke efterskänka något af hvad enligt gifna föreskrifter och gällande författningar bör erläggas, utan skola alla frågor om eftergift underställas nästblifvande Banko-Utskott till afgörande i den ordning, instruktionen för detta Utskott stadgar.

Mom. 2. Fullmäktige ega» o. s. v. lika med nuvarande mom. 2. Oförändradt.»

3:o. Med bifall till Banko-Utskottets i *sjetta punkten* af dess memorial N:o 12 gjorda framställning om öfverflyttande från dem af fullmäktige i riksbanken, hvilka hafva deputeradegöromål sig anförtrödda, till någon bland öfrige fullmäktige af den närmare tillsynen öfver Riksbankens pappersbruk, hafva Kamrarne deremot i fråga om arfvodet till den fullmäktig, som finge sagda bestyr sig uppdraget, stannat i olika beslut, i det att Första Kamraren godkänt Utskottets i *tionde punkten* af förenämnda memorial framställda förslag derom, att denne fullmäktig skulle, förutom ersättning för resorna till och från pappersbruket erhålla ett arfvode af 1,000 kronor, under det att Andra Kamraren ansett arfvodet icke böra bestämmas till högre belopp än 500 kronor.

Omröstning torde derföre böra angående dessa särskilda beslut anställas; och föreslår Utskottet i sådant afseende följande omröstningsproposition:

»Den, som vill att arfvodet till den fullmäktig, som erhåller uppdrag att besörja tillsynen öfver Riksbankens pappersbruk, skall bestämmas till 1,000 kronor, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, är arfvodet för omnämnda tillsyn af Riksdagen fastställt till 500 kronor.»

4:o. Uppå ansökning af vaktmästarne vid Riksbankens hufvudkontor och i öfverenstämmelse med bankofullmäktiges af anförda orsaker dertill gjorda tillstyrkande, hemstälde Utskottet i *tolfte och sextonde* punkterna af dess meromnämnda Memorial N:o 12, att lönen för vaktmästarne vid riksbankens hufvudkontor måtte från och med den 1 innevarande månad höjas med 100 kronor för hvardera af nuvarande två lönegrader.

Detta förslag är bifallet af Första Kammaren, men deremot af Andra Kammaren afslaget, hvarföre Utskottet för frågans afgörande genom votering föreslår denna omröstningsproposition:

»Den som vill att aflöningsstaten för Riksbanken, i hvad den rörer vaktmästarne vid hufvudkontoret, skall erhålla följande förändrade lydelse att från och med den 1 innevarande månad vinna tillämpning:

Vaktmästare, hvarje, lön	kr. 800: —	
tjenstgöringspenningar	» 100: —	900: —

hvilka belopp efter fem års ordinarie tjänst och derunder ådagalagdt välförhållande kunna höjas till

lön	kr 900: —	
tjenstgöringspenningar	» 200: —	1,100: —

röstas

Ja;

Den, det ej vill, röstas

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen den i omförmälda hänseende gjorda framställningen om löneförhöjning afslagit.»

Stockholm den 12 April 1878.

På Utskottets vägnar:

J. J. EKMAN.
